

Sygn. akt VII Kz 360/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Karol Gondro

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz - Drózdź

w sprawie przeciwko **M. Z.**

obwinionemu z art. 65 § 1 pkt 2 k.w. i art. 97 k.w.

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę obwinionego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 14 czerwca 2019 r. wydane w sprawie o sygn. akt XVI W 373/18

w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z 16 kwietnia 2018 roku

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2019 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie na mocy art. 126 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. nie uwzględnił wniosku obrońcy obwinionego M. Z. o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z 16 kwietnia 2019 roku. W obszernym uzasadnieniu zakwestionował okoliczności podane we wniosku przez obrońcę, wedle których to jego błędy miałyby spowodować niedotrzymanie terminu. W konkluzji wskazał, że jego niedotrzymanie wynikało z braku staranności M. Z. w prowadzeniu swoich spraw, a to nie jest przyczyną od niego niezależną.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie wniósł obrońca obwinionego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia będący konsekwencją naruszenia przepisów postępowania, to jest zasady swobodnej oceny dowodów, prowadzący do bezpodstawnego uznania, że niezachowanie terminu do wniesienia apelacji nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od obwinionego, zgodnie z przesłanką art. 126 § 1 kpk,
- obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść postanowienia, a to art. 24 § 2 kodeksu w sprawach o wykroczenia w związku z art. 86 § 2 kpk poprzez wyprowadzenie wniosków na niekorzyść obwinionego z faktu jego samodzielnego działania to jest wniesienia przez niego osobistej apelacji,
- obrazę przepisów postępowania w sprawach o wykroczenie, mającą wpływ na treść postanowienia a to art. 4 § 1 kpsw, poprzez wyprowadzenie wniosków na niekorzyść obwinionego z faktu ustanowienia przez niego swojego obrońcy, wobec faktu, że sam jest adwokatem.

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę postanowienia i przywrócenie obrońcy terminu do wniesienia apelacji, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy obwinionego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy w całości podziela wywody i wnioski przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Słusznie Sąd I instancji uznał, że niedotrzymanie terminu do wniesienia apelacji od wydanego w sprawie wyroku wynikało tylko i wyłącznie z braku staranności obwinionego.

Przedstawione w zażaleniu obrońcy zarzuty nie są słuszne. Sąd Rejonowy nie dokonał „stygmatyzacji” obwinionego wskazując, że jest on adwokatem, ale wskazał tę okoliczność na uzasadnienie szerszej tezy wynikającej z analizy okoliczności zaistniałych w sprawie. Szereg tych okoliczności ocenianych łącznie doprowadził Sąd I instancji do określonych wniosków. Są one dla obwinionego niekorzystne, ale nie świadczy to o tym, że samo w sobie wniesienie apelacji osobistej przez obwinionego czy też ustanowienie przez niego obrońcy są negatywnie oceniane.

Niewątpliwie błędy obrońcy nie mogą skutkować negatywnymi konsekwencjami dla reprezentowanej przez niego strony postępowania. Uchybienie terminowi z wyłącznej winy obrońcy winno zatem skutkować jego przywróceniem dla strony. Istotą niniejszej sprawy jest jednak to, że tych uchybień nie było, a przedstawione przez obrońcę obwinionego okoliczności należy uznać za nieprawdziwe. W świetle doświadczenia zawodowego nie sposób bowiem przyjąć, żeby obrońca wykonujący zawód adwokata mógł popełnić w niniejszej sprawie przedstawione we wniosku o przywrócenie terminu błędy. Nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia (poza tym przedstawionym przez Sąd I instancji) przyjęcie przez tegoż obrońcę, że termin do wniesienia apelacji biegnie od 10 maja 2019 roku i że termin ten wynosi 30 dni. Uznanie, że obrońca rzeczywiście przyjął takie założenia, oznaczałoby jego absolutną dyskwalifikację jako osoby wykonującej zawód adwokata. Sąd I instancji takiego wniosku nie przyjął i również Sąd odwoławczy – choćby w kontekście oceny poziomu merytorycznego innych pism złożonych w sprawie – nie ma do tego podstaw. Dlatego należy uznać, że podane przez obrońcę okoliczności są nieprawdziwe, a do niedotrzymania terminu do wniesienia apelacji doszło tylko i wyłącznie z powodu zaniedbania M. Z..

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, a podstawę prawną rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowił przepis art. 437 § 1 k.p.k.